

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/62/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116204586
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3116204586.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Gabriely Janákovej v spore žalobcu Ing. Y. Q., PhD., narodeného XX.XX.XXXX, bytom M. M. XXX, zastúpeného JUDr. Jánom Legerským, advokátom, so sídlom Trenčín, Nám sv. Anny 15/25 proti žalovanému Ing. M. F., narodenému XX.XX.XXXX, bytom I. XX, zastúpenému Mgr. Ľubomírom Dvorským, advokátom, so sídlom Trenčín, Námestie sv. Anny 361/20-4, o určenie vlastníckeho práva, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 24C/64/2016-173 zo dňa 28. februára 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že žalobca je v podiele 1/1 vlastníkom nehnuteľností zapísaných u Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor v katastri nehnuteľností pre okres Trenčín, obec I. a katastrálne územie I. na liste vlastníctva č. XXX ako parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape - parc.č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 63 m², parc. č. XXX/X - záhrady vo výmere 290 m², parc.č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 193 m², parc.č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 59 m² a parc.č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 13 m² /výrok I./, určil, že žalobca je v podiele 1/1 vlastníkom nehnuteľností zapísaných u Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor v katastri nehnuteľností pre okres Trenčín, obec I. a katastrálne územie I. na liste vlastníctva č. XXX ako parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape - parc.č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 4 m², parc.č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 11 m², parc.č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 202 m² a parc.č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 6 m² /výrok II./, určil, že žalobca je v podiele 1/1 vlastníkom nehnuteľností, ktorá bola zameraná geometrickým plánom č. 24C/64/2016-32/2018 zo dňa 28.1.2019 úradne overeným Okresným úradom Trenčín, katastrálny odbor dňa 8.2.2019 pod č. 118/19 tvoriacim prílohu znaleckého posudku 32/2018 znalca z odboru geodézia a kartografia Ing. Jozefa Polku ako novovytvorená parc.č. XXX/X - záhrady vo výmere 72 m² je žalobca Ing. Y. Q., PhD., nar. X.X.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, bytom M. M. č. XXX v podiele 1/1, s tým, že neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku je znalecký posudok č. 32/2018 znalca Ing. Jozefa Polku z odboru geodézia a kartografia /výrok III./ a žalobcovi priznal voči žalovanému náhrada trov konania v rozsahu 100 % /výrok IV./.

2. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že časti pozemkov zapísaných na Okresnom úrade Trenčín, katastrálny odbor v katastri nehnuteľností pre okres Trenčín, obec I., k. ú. I. jednak v LV č. XXX ako parcely registra C evidované

na katastrálnej mape parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 63 m², parc. č. XXX/X - záhrady o výmere 290 m², parc.č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 193 m², parc.č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 59 m² a parc.č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 13 m² a jednak na LV č. XXX ako parcely registra C evidované na katastrálnej mape - parc. č. XXX/X-zastavané plochy a nádvoria o výmere 69 m², parc. č. XXX/X - záhrady o výmere 32 m², parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 4 m², parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 11m², parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 202 m² a parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 6m², ktoré zodpovedajú pôvodnej pkn. parcele č. XXX zapísanej v PKN. vložke č. 161 pre k.ú. I. a teraz na LV č. XXX pre k.ú. I. ako parcely registra E evidované na mape určeného operátu - parc. č. XXX - ostatné plochy vo výmere 977 m² a ktoré budú geometrickým plánom odčlenené ako samostatné pozemky, sú v jeho výlučnom vlastníctve. Žalobu odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom parcely reg. "E" č. XXX o výmere 977 m², zapísanej na LV č. XXX k.ú. I. a po predbežnej konzultácii s geodetom zistil, že táto parcela je zlúčená v existujúcich CKN parcelách č. XXX, XXX a XXX, k.ú. I., ktoré v celom rozsahu užíva žalovaný, spôsobom, že na nich má postavený rodinný dom a zostatok užíva ako dvor a záhradu. Následne žalobca zistil, že v katastri nehnuteľností ohľadne uvedených parciel došlo k zmene zápisu na základe geometrického plánu č. 36335924-183-154 zo dňa 06.07.2015. Parcely boli zapísané na LV č. XXX ako parc. reg. "C" č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X a XXX/X a na LV č. XXX ako parc. reg. "C" č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X a XXX/X. V dôsledku toho rodinný dom súp. č. XX stojí toho času na pozemku žalovaného (parc. č. XXX/X, XXX/X, 154/3). Z uvedeného geometrického plánu tiež vyplýva, že novovytvorené parcely na LV č. XXX sú vytvorené z pôvodnej pozemnoknižnej parcely č. XX a novovytvorené parcely na LV č. XXX sú vytvorené z pôvodnej pozemnoknižnej parcely č. XXX. Žalobca nespochybnil spôsob, ktorým si žalovaný usporiadal právne vzťahy k pôvodným pozemnoknižným parcelám č. XX a XXX, ale spochybnil správnosť geometrického plánu č. 36335924-183-154 zo dňa 06.07.2015, podľa ktorého novovytvorené parcely, zapísané na LV č. XXX a XXX, mali byť vytvorené z pôvodných pozemnoknižných parciel č. XX a XXX. Identifikácia týchto pozemkov na pôvodný pozemnoknižný stav bola nesprávna, keď v skutočnosti tieto parcely boli vytvorené z pôvodnej pkn. parcely č. XXX zapísanej v PKN. vložke č. XXX, k.ú. I., ktorá bola vo vlastníctve právnych predchodcov žalobcu. Vlastníkom prípadne novovytvorených parciel by bol nepochybne žalobca, on a ani jeho právni predchodcovia nikdy vlastnícke právo k pkn. parcele č. XXX prípadne jej časti nepreviedli. Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na to, že aktuálny stav, zapísaný v katastri nehnuteľností pri pozemku EKN parc. č. XXX, vedenom na LV č. XXX k. ú. I., vo výlučnom vlastníctve žalobcu vznikol v dôsledku nesprávnej identifikácie parciel určeného operátu pri zostavovaní ROEP-u v r. 1999. V EKN registri parc. č. XXX vôbec nemala existovať, čo jednoznačne preukazuje identifikácia parciel vyhotovená bývalým strediskom geodézie v Trenčíne zo dňa 13.11.1986 pod zn. 813-20-253-01024-86, podľa ktorej je EKN parc. č. XXX súčasťou CKN parciel č. XXX, zastavané plochy vo výmere 274 m² a č. XXX, záhrady vo výmere 1371 m². Tieto skutočnosti potvrdil aj geometrický plán č. 36335924-183-15 z júla 2015, ktorý bol overený OÚ Trenčín, katastrálny odbor dňa 4.11.2015 pod č. 847/15, pričom tento geometrický plán slúžil na oddelenie a určenie vlastníckych práv parciel č. 154/1 až XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X a XXX/X.

3. Súd vykonal v spore dokazovanie. Zo znaleckého posudku č. 32/2018 zo dňa 20.12.2018 znalca Ing. Jozefa Polku, ktorý predložil žalobca, súd zistil, že úlohou znalca bolo zistiť pôvodný pozemnoknižný stav pozemkov, aktuálne zapísaných na LV č. XXX a XXX k.ú. I., a zaujať stanovisko ku geometrickému plánu č. 36335924-183-15 zo dňa 06.07.2015. Znalec uviedol, že identifikáciu parciel vykonal porovnaním zákresu parciel v katastrálnej a v pozemnoknižnej mape aj so zobrazením pôvodných pkn. parciel projektom ROEP. Porovnal parcely v bloku, ohraničenom miestnymi cestami, parc. CKN č. XXX - XXX/X. Rozdiel medzi identifikáciou ROEP a jeho identifikáciou bol v umiestnení parcely č. XXX a XXX, podľa snímky z pozemkovej mapy je parc. č. XXX umiestnená nad parc. č. XXX a nie je na nej umiestnená stavba, na parc. č. XXX je umiestnená stavba, parc. č. XXX je umiestnená v zadnej časti medzi pkn. parcelami č. XXX a XXX. Znalec vyhotovil následnú identifikáciu parciel: parcela CKN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 63 m², je identická s časťou pkn. parc. č. XXX, zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre k.ú. I., parcela CKN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 63 m², je identická s časťou EKN parc. č. XXX, ostatná plocha o výmere 977 m², zapísanej na LV č. XXX pre k.ú. I., parcela CKN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 69 m², je identická s časťou pkn. parc. č. XXX, k.ú. I., parcela CKN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 69 m², je identická s časťou EKN parc. č. XXX, ostatná plocha o výmere 977 m², zapísanej na LV č. XXX pre k.ú. I., parcela CKN č. XXX/X, záhrada o výmere 290 m², je identická s časťou pkn. parc. č. XXX, zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre k.ú. I., parcela Z. č. XXX/X, záhrada o výmere 290 m², je

identická s časťou EKN parc. č. XXX, ostatná plocha o výmere 977 m², zapísanej na LV č. XXX pre k.ú. I., parcela CKN č. XXX/X, záhrada o výmere 321 m², je identická s časťou pkn. parc. č. XXX, zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre k.ú. I. a s časťou pkn. parc. č. 101 k. ú. I., parcela CKN č. XXX/X, záhrada o výmere 321 m², je identická s časťou EKN parc. č. XXX, ostatná plocha o výmere 977 m², zapísanej na LV č. XXX pre k.ú. I., parcela CKN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 193 m², je identická s časťou pkn. parc. č. XXX, zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre k.ú. I., parcela CKN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 4 m², je identická s časťou pkn. parc. č. XXX, zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre k.ú. I., parcela CKN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 4 m², je identická s časťou EKN parc. č. XXX, ostatná plocha o výmere 977 m², zapísanej na LV č. XXX pre k.ú. I., parcela CKN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 11 m², je identická s časťou pkn. parc. č. XXX, zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre k.ú. I., parcela CKN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 11 m², je identická s časťou EKN parc. č. XXX, ostatná plocha o výmere 977 m², zapísanej na LV č. XXX pre k.ú. I., parcela CKN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 59 m², je identická s časťou pkn. parc. č. XXX, zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre k.ú. I., parcela CKN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 13 m², je identická s časťou pkn. parc. č. XXX, zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre k.ú. I., parcela CKN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 13 m², je identická s časťou EKN parc. č. XXX, ostatná plocha o výmere 977 m², zapísanej na LV č. XXX pre k.ú. I., parcela CKN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 202 m², je identická s časťou pkn. parc. č. XXX, zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre k. ú. I., parcela CKN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 202 m², je identická s časťou EKN parc. č. XXX, ostatná plocha o výmere 977 m², zapísanej na LV č. XXX pre k.ú. I., parcela CKN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 6 m², je identická s časťou pkn. parc. č. XXX, zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre k.ú. I., parcela CKN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 6 m², je identická s časťou EKN parc. č. XXX, ostatná plocha o výmere 977 m², zapísanej na LV č. XXX pre k.ú. I.. Ku geometrickému plánu č. 36335924-183-15 zo dňa 06.07.2015, úradne overenému 04.11.2015 pod č. 847/15, znalec uviedol, že tento geometrický plán nevychádza z pôvodného stavu ROEP tak ako bol schválený príslušným správnym orgánom. Pôvodné parcely C-KN XXX, XXX, XXX dnes parcely C-KN XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X boli identifikované z parcely E-KN XX záhrada o výmere 560 m², pôvodne evidovaná na LV č. XXX a z parcely E-KM XXX, záhrada o výmere 254 m², pôvodne evidovaná na LV č. XXX v k. ú. I.. Takto vykonanou identifikáciou a geometrickým plánom bola vymazaná z mapy určeného operátu parcela E-KN č. XXX, ostatná plocha o výmere 977 m² zapísaná na LV č. XXX pre k.ú. I., pričom táto parcela E-KN XXX je naďalej evidovaná v súbore popisných informácií katastra nehnuteľností a táto disproporcia v evidencii parciel E-KN katastra nehnuteľností narúša hodnovernosť údajov evidovaných v katastri nehnuteľností minimálne v rozsahu pôvodných parciel C-KN XXX, C-KN XXX, C-KN XXX pre k.ú. I.. Súd znalca Ing. Jozefa Polku vypočul. Znalec uviedol, že pri vyhotovení znaleckého posudku vychádzal z faktografických údajov, čo znamená rozloženie ciest, stavieb. Toto boli základné identifikačné body. Výsledkom skúmania bolo, že parcela č. XXX zodpovedá parcelám č. XXX, XXX a XXX. Neskúmal predmetné nehnuteľnosti priamo v teréne, ale využil v súčasnosti dostupné technické prostriedky - ortofotomapy a google street view. Podľa toho identifikoval existujúce stavby a snažil sa identifikovať parcely v zmysle objednávky žalobcu, keďže išlo o súkromný znalecký posudok, kedy znalec odpovedá na otázky zadávateľa. Nezaoberal sa teda konkrétne tým, či parcela č. 103 bola rozpustená do parciel XXX a XXX. Pokiaľ by sa tým mal zaoberať, chcelo by to zabezpečiť ďalšie podklady, históriu susedných parciel, možné prevody a podobne. Pripustil, že mapy nezodpovedajú reálnemu užívaniu nehnuteľností, ťažko vysledovať, či a kedy v minulosti sa stala chyba. Na základe konkrétnych zistení existencie nehnuteľnosti, ktorá na spornej parcele už je od 19. storočia, vychádzajúc z toho, že výmeru alebo rozmery konkrétnej parcely určuje pôdorys stavby, postavené ploty a podobne, ktoré sa rokmi nemenili, možno ustáliť, že dom, v ktorom býva žalovaný, je na parcele č. XXX, ktorá je súčasťou pôvodnej pozemno-knižnej parcely č. XXX a že táto parcela v súčasnosti ešte existuje. Pokiaľ ide o zakres pôvodnej parcely č. XXX, ktorá nie je podľa mapy ROEP od cesty k ceste, ťažko možno povedať, kde došlo k nezrovnalostiam, do akej miery zasiahla do parcely č. XXX parcela č. XXX, obdobne parcela č. XXX. Pri písomných podkladoch možno vychádzať z pozemno-knižnej mapy, ktorá je len náčrtom bez konkrétnych výmer, nie sú záväzné ani výmery z pozemkovej knihy, je ťažké vysledovať na základe čoho bola vytvorená mapa ROEP. Pokiaľ ide o stanovisko k geometrickému plánu z r. 2015, mal znalec za to, že jeho postup pred vyhotovením geometrického plánu nebol celkom správny, skôr ako ho vyhotovil, vzhľadom na zjavné rozpory v príslušných podkladoch a mapách mal osloviť príslušnú správu katastra, prípadne iniciovať opravu chyby v katastrálnom operáte, ísť priamo na miesto a komunikovať s ľuďmi reálne užívajúcimi pozemok, takto by sa skôr dal vyriešiť problém presahu,

napr. parcely č. XXX do parcely č. XXX, prípadne parcely č. XXX do parcely č. XXX. Takýto postup nevykonaný a zaevidovaním tohto geometrického plánu prakticky zanikla parcela č. XXX, táto parcela ale existuje v písomnom operáte, nie je zobrazená v grafickej časti. Zo stanoviska Okresného úradu Trenčín, katastrálneho odboru, k správnosti identifikácie parciel zo dňa 13.11.1986 č. 813-20-25301024-86, že pôvodné identifikácie v k. ú. I. boli robené "pohľadovo" z pozemnoknižnej mapy a z katastrálnej mapy z technicko-hospodárskeho mapovania. Meračský operát z mapovania a mapa evidencie nehnuteľností sa v dokumentácii nenachádza. Jednoznačné stanovisko k správnosti uvedenej identifikácie preto nie je možné, z daných podkladov by identifikácia bola len subjektívnym názorom pracovníka, ktorý by ju vykonal. Podľa súdu pokiaľ ide o históriu, predchádzajúcu dnešným údajom z katastra nehnuteľností na LV č. XXX a XXX, k.ú. I., táto do určitej miery nebola sporná. Parcela č. XX, zapísaná vo vl. č. XXX bez uvedenia výmery, rovnako ako parc. č. XXX, zapísaná vo vl. č. XXX bez uvedenia výmery, patrili právnym predchodcom žalovaného. V uvedených pozemnoknižných vložkách nebola zapísaná žiadna stavba. Tieto parcely boli následne vedené ako CKN parc. č. XXX, XXX a XXX. Na základe geometrického plánu č. 36335924-183-15 zo dňa 6.7.2015 došlo k ďalšiemu rozdeleniu pozemkov a ich zápisu do evidencie nehnuteľností ako parc. č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X a XXX/X (pôvodná PKN. parc. č. XX) na LV č. XXX a ako parc. č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X a XXX/X (pôvodná PKN. parc. č. XXX) na LV č. XXX, k. ú. I.. Tieto parcely sú vo vlastníctve žalovaného. Na pôvodnom CKN pozemku parcely je umiestnená stavba rodinného domu súp. č. XX, rovnako vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Spornou zostala história, resp. existencia pôvodnej pkn. parc. č. XXX. táto bola pôvodne zapísaná vo vl. č. XXX, bez uvedenia výmery v prospech právnych predchodcov, kde bola zároveň zapísaná stavba domu č. 17 (teraz XX). na základe toho sa žalobca domnieval, že žalovaný má vo svojom vlastníctve stavbu, nachádzajúcu sa na pozemku, ktorý by mal patriť do jeho vlastníctva (LV č. XX k. ú. I.). Žalobca predložil kópiu pozemkovej mapy (v konaní sp.zn. 27C/380/2015), podľa ktorej CKN parc. č. XXX a XXX v celom rozsahu a parc. č. XXX v časti zodpovedajú pôvodnej pkn. parc. č. XXX. Podľa rovnakej mapy, priloženej k znaleckému posudku Ing. Polku sú na rovnakom ieste zakreslené už parcely, zapísané na LV č. XXX a 329. Podľa LV č. XXX zo dňa 9.2.2016 bola do evidencie nehnuteľností zapísaná parc. reg. E č. XXX, ostatné plochy o výmere 977 m², vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Z pripojených máp k znaleckému posudku Ing. Polku zistil súd, podľa náčrtu pozemnoknižnej mapy parc. č. XXX susedila z jednej strany s parc. č. XX a z druhej strany s parc. č. XXX, XXX a XXX. Na parc. č. XXX je zakreslená stavba, na parc. č. XX stavba zakreslená nie je. Z aktuálnej katastrálnej mapy umiestnenie pôvodných pkn. parciel nie je možné zistiť. Podľa mapy ROEP sa CKN parcely č. XXX, XXX, a čiastočne parc. č. XXX na pôvodnej parc. č. XXX a pkn. parc. č. XXX, XXX, XXX a XXX sú miestom pre CKN parc. č. XXX a XXX.

4. Posúdením uvedených skutočností podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. V prvom rade skúmal súd naliehavý právny záujem na požadovanom určení v zmysle § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku /ďalej len CSP/. S prihliadnutím na význam zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností (výpis z katastra nehnuteľností slúži ako preukázanie vlastníckeho práva) a na jeho právne účinky bol v danej veci podľa súdu odôvodnený záver, že právne postavenie žalobcu je za tejto situácie neisté a že bez požadovaného určenia by jeho právo mohlo byť aj ohrozené. Súdne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je vždy podkladom na vykonanie zmien v zápisoch katastra nehnuteľností. V merite veci súd uviedol, že existencia pôvodnej pkn. parc. č. XXX je nepochybná. Ing. Polka posúdil geometrický plán Ing. Forgáča za taký, o ktorého správnosti možno pochybovať, a to najmä z poukazom na to, že týmto plánom došlo k výmazu parc. č. XXX z mapy určeného operátu, pričom táto parcela je naďalej evidovaná v súbore popisných informácií katastra nehnuteľností. Podľa argumentácie žalovaného závery Ing. Forgáča potvrdzuje identifikácie parciel z novembra 1986, pokiaľ sa táto robila pohľadovo z katastrálnej mapy, tak v nej už bol aktuálne zakreslený geometrický plán Ing. Forgáča z júla 2015. To, že sa parc. XXX mala vyčerpať do parciel č. XXX a XXX nepotvrdila ani pôvodná pozemková mapa a akým spôsobom k tomu malo dôjsť z tohto geometrického plánu ani z tvrdení žalovaného nie je zrejmé. Pokiaľ vytvoril Ing. Forgáč svoj geometrický plán podľa stavu užívania v teréne bez bližšieho skúmania histórie sporných parciel a bez získania stanoviska žalobcu, je dôvodné o záveroch Ing. Forgáča v ním vyhotovenom geometrickom pláne pochybovať. Podstatné v tejto súvislosti je aj to, že Ing. Forgáč sa nevysporiadal s existenciou domu č. XX. žalobca doložil svoje tvrdenia znaleckým posudkom s obsahom vyššie popísaným, žalovaný dôkazmi doložené tvrdenia žalobcu nevyvrátil. Súd preto žalobe vyhovel, rozhodol tak, ak je uvedené vyššie s tým, že súčasťou rozsudku je znalecký posudok č. 32/2018 Ing. Jozefa Polku. Pre úplnosť súd uvádza, že nevyhovel návrhu na výsluch. Ing. Forgáča, podstatné boli jeho závery z geometrického plánu z roku 2015, pokiaľ by aj nevysvetlil bližšie svoj postup na existujúcom stave evidencie nehnuteľností by sa nič nezmenilo a názor znalca by bez ďalšieho na predložení

znalecký posudok Ing. Polku nemal potrebnú relevanciu. Pokiaľ ide o ohliadku na mieste samom, tou bolo potvrdené iba toľko, že žalovaný užíva svoje nehnuteľnosti v súlade s tým, ako sú zaznamenané v evidencii nehnuteľností. Nakoniec súd uviedol, že aj s prihliadnutím na ďalšie dôkazy nemal dôvod pochybovať o záveroch znaleckého posudku predloženého žalobcom a preto nemal dôvod ustanoviť znalca na posúdenie správnosti predloženého znaleckého posudku. Pokiaľ bolo potrebné podľa názoru žalovaného na posúdenie veci zodpovedať ďalšie odborné otázky, mal žalovaný predložiť znalecký posudok v tomto zmysle, za tým účelom mu súd na pojednávaní 04.10.2021 poskytol lehotu 4 mesiace, príslušný dôkaz ale žalovaný nepredložil.

5. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v spore plne úspešný, preto mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Poukázal na záver súdu prvej inštancie, že existencia pôvodnej PKN. parcely č. XXX je nepochybná. Žalovaný toto tvrdenie súdu považuje za neakceptovateľné a scestné. Súd dostatočne neodôvodnil ako dospel k tomuto názoru, jeho argumentácia je vágna a logicky nedáva zmysel ako preukazuje existenciu danej parcely. Dochádza k nedôvodnej a neodôvodnenej ignorácii dôkazu - Identifikácia parciel zo dňa 13.11.1986, č. 813-20-25301024-86, vyhotovenej bývalým Strediskom geodézie v Trenčíne (ďalej iba ako „identifikácia“), ktorá preukazuje opak. Súd prvej inštancie tiež poukazuje na posudok Ing. Polku, ktorá spochybňuje správnosť geometrického plánu Ing. Forgáča s tým, že tento plán vymazal parcelu č. XXX. To však nie je pravdou. Parcela č. XXX zanikla a bola zrušená (nebola ďalej evidovaná KN) identifikáciou parciel ešte v roku 1986, ktorú robil a za ktorú ručí štátny orgán. Žalovaný predložil súdu rozhodujúci dôkaz o neexistencii, zániku parcely č. XXX, ktorým je identifikácia parciel ako záväzný dokument štátneho orgánu. Tento dokument zreteľne preukazuje vyčerpanie parciel č. XXX-XXX práve do parciel č. XXX a XXX - vzhľadom k tomu, že išlo o totožné bloky parciel-toto určenie bolo práve zmyslom vyhotovenia identifikácie v roku 1986. Od momentu tejto identifikácie kataster nehnuteľností neeviduje parcely č. XXX,XXX,XXX a XXX, teda neexistujú. Obdobne tak logicky nemôže existovať ani parcela č. XXX, ktorá bola len chybne „oživená“ v roku 1990 pri ROEPe. Tvrdenie žalobcu, že parcely č. XXX a XXX nemohli byť vytvorené z parcely č. XXX (čo ani nebolo, pretože boli zo všetkých parciel XXX-XXX), na základe zakreslenia jednej stavby na tej, či onej parcele je iba hypotézou a jeho domnienkou, ktorú nijako nepreukázal a najmä vychádzal zo starých dokumentov (ďaleko predchádzajúcimi rok 1986) a netechnických dokumentov, ktoré nie sú právne záväzné, to z dôvodu, že nevznikli dokonalými meraniami (vzhľadom na rok 1900+ ani takéto merania nemohli byť vykonané z dôvodu nevyspelej techniky v tej dobe) a ich obsah je len odhadovaný. V konaní tak bolo zjavne preukázané, že parcela č. XXX neexistuje a ak žalobca tvrdí opak, musí jej existenciu ako aj umiestnenie preukázať. Toto však žalobca neurobil, nepreukázal právny dôvod „oživenia“ parcely č. XXX z roku 1990 (ROEP), ani nepreukázal nesprávnosť identifikácie, ktorá hovorí, že parcela č. XXX bola súčasťou parcely č. XXX a XXX, a tak žalobca neuniesol svoje dôkazné bremeno. Súd I. st. neodôvodnil ignoráciu úradného dokumentu Identifikácie parciel, zastal svojvoľné stanovisko o právnej irelevancii a dôkaznej slabosti tohto dokumentu. Tvrdenie žalobcu a zrejme aj súdu o nesprávnosti identifikácie nemožno odôvodňovať vyjadrením Okresného úradu Trenčín zo dňa 02.07.2021, že ten sa nevie vyjadriť k správnosti tohto dokumentu a posúdiť ho. Súd mal znovu úradu položiť otázku a žiadať o vyjadrenie, či je táto identifikácia parciel platná, relevantná a či je niečím spochybnené, resp. vyvrátená. Toto sa však nestalo. Nesprávnosť tohto dokumentu nebola preukázaná a tak tento má mať plnú právnu silu a má byť spôsobilý byť plnohodnotným dôkazom a jedným z najdôležitejších v tomto konaní. Jeho ignorácia je neprijateľná a neodôvodnená. Vzhľadom k tomu, že v konaní bolo preukázané prostredníctvom predloženej identifikácie, že parcela č. XXX spolu s parcelami č. XXX,XXX,XXX a XXX bola súčasťou parcely č. XXX a XXX, teda laicky povedané, tieto dve zoskupenia (bloky) parciel sú totožné (ide o prekrytie parciel) a že vlastníkom parciel č. XXX a XXX nie je žalovaný, ale jeho susedia-rodinný príslušníci práve žalobcu, tak žalovaný v tejto právnej nie je pasívne vecne legitimovaný a aj z tohto dôvodu mala byť žaloba súdom prvej inštancie zamietnutá. Žalovaný navyše predkladá ako dôkaz odpoveď Úradu geodézie, kartografie a katastra SR zo dňa 30.03.2022, ktorá opätovne jasne a zreteľne potvrdzuje to, že blok parciel XXX-XXX bol Identifikáciou v roku 1986 určený ako identický s blokom parciel XXX a XXX. Teda je ďalším dôkazom jasne preukázané, že parcela 103 sa aj v minulosti nachádzala v bloku parciel XXX a XXX, ktoré žalovaný nevlastní, a teda parcela XXX sa minulosti ani nikdy nenachádzala na parcelách, ktorých vlastníctvo si touto žalobou žalobca nárokuje. Žalovaný predkladá tento dôkaz až v odvolacom konaní z dôvodu, že ním žalovaný nedisponoval a do jeho dispozície sa mu dostal až v posledný deň lehoty na podanie odvolania. Vzhľadom k tomu, že už súd

prvej inštancie sa dopytoval orgánu katastra o vyjadrenie sa k správnosti identifikácie (ako bolo už vyššie uvedené), kde sa Okresný úrad Trenčín, katastrálny odbor nevedel k veci vyjadriť, tak žalovaný považoval vec za hotovú a neriešiteľnú pre potreby získania ďalších informácií. Avšak vzhľadom na šokujúci a prekvapivý rozsudok sa žalovaný pokúsil obrátiť, nie na okresný úrad, ale priamo na ústredný orgán štátnej správy s prosbou o odpoveď na inak položenú otázku, akú dal súd Okresnému úradu. Toto uvádza žalovaný na margo toho, prečo nemohol bez svojej viny uplatniť tento dôkaz v konaní skôr. Ďalej žalovaný namieta, že súd prvej inštancie nevykonal niekoľkokrát navrhovaný dôkaz a to výsluch geodeta Ing. Forgáča, ktorého geometrický plán bol spochybnený. Bolo nanajvýš potrebné tohto geodeta v konaní vypočuť, pretože ako žalovaný tvrdil, tento by súdu bez pochybností ozrejmil správnosť svojho geometrického plánu a aj vysvetliť súdu ako a prečo ho vyhotovil a ozrejmiť súdu tento postup, pretože znalec tento postup nevysvetlil, a tak zaviedol súd len jeho vyjadrením, že geometrický plán geodeta Ing. Forgáča nevychádza z pôvodného stavu ROEP. Toto je správne tvrdenie a nerozporuje ho ani geodet ani žalovaný, keďže práve chyba pri ROEPe (chybný pôvodný stav ROEPu - logicky pri náprave chybného stavu sa nemôže náprava zakladať na tomto chybnom stave) bola dôvodom na vytvorenie geometrického plánu, a to bez parcely č. XXX, ktorá už v roku 1986 zanikla. Súd prvej inštancie sa mal práve zaoberať tým, aby mu žalobca preukázal na základe akého právneho dôvodu bola parcela č. XXX znovu „živá“. Žalovaný ďalej poukázal na to, že znalec na vytvorenie znaleckého posudku ani len nepovažoval za potrebné byť na mieste priamo v teréne a posudok spravil „od stola“ a spochybnil geometrický plán geodeta, ktorý ho vytvoril priamo na mieste. Namieta aj záver súdu prvej inštancie, že Ing. Forgáč pri vyhotovení geometrického plánu bližšie neskúmal históriu sporných parciel. Opak je pravdou, keďže je to práve Ing. Forgáč, ktorý zistil pochybenie katastra pri vzniku ROEP a to práve skúmaním histórie, keďže inak to ani nie je možné zistiť. Súd úplne rozporuje vznik a obsah dôkazných materiálov a vytvára si svoje názory, ktoré nie sú založené na skutočnostiach, ktoré boli v konaní preukázané. Žalovaný už pred poskytnutím znaleckého posudku žalobcom dôvodil potrebu a navrhoval, aby bol súdom vo veci ustanovený znalec a na tento účel poskytol súdu aj znenie pre dané konanie potrebných otázok pre tohto ustanoveného znalca. Tieto otázky neboli súčasťou posudku žalobcu, čo bolo ďalším dôvodom toho, že žalovaný bol názoru, že keďže tento posudok nezodpovedá na potrebné otázky pre konanie, tak posudok nie je pre vec relevantný a nepreukazuje žalobcom nárokované právo, a že tento teda stále neunesol vo veci svoje dôkazné bremeno. Žalovaný mal za to, že žalobca aj napriek posudku nepreukázal dôvodnosť jeho žaloby a nepovažoval tak za potrebné vyhotovovať ďalší posudok v tejto veci a použiť ho ako prostriedok procesnej obrany, keďže posudok žalobcu nepovažoval, ako aj stále nepovažuje, za relevantný prostriedok procesného útoku. Žalovaný mal za to, že má v spore prevahu a to až do doby pojednávania zo dňa 04.10.2021, keď si na základe vyjadrení/postupu súdu uvedomil, že postoj súdu je prekvapivo skôr priklonený na stranu žalobcu. V tomto momente vznikla žalovanému samotná potreba na predloženie ďalšieho znaleckého posudku, a preto zasa opakovane žiadal súd, aby ustanovil vo veci znalca za účelom vyhotovenia objektívneho znaleckého posudku s položenými otázkami, tak ako ich v predošlom konaní žalovaný súdu poskytol. Súd odmietol ustanoviť znalca a ak by chcel žalovaný predložiť svoj posudok, určil mu na to lehotu 4 mesiacov, ktorá lehota, ako sa ukázalo nebola dostačujúca, doslova o pár dní. Treba poukázať na to, že súdne konanie trvá už 6 rokov a žalovaný žiadal o predĺženie lehoty o 3 mesiace na predloženie posudku, ktorý by bol dosiaľ najdôležitejším dôkazom v konaní. Posudok bol nakoniec vyhotovený a súdu poskytnutý dňa 25.02.2022, teda 15 dní odo dňa žiadosti žalovaného o predĺženie lehoty. Znalecký posudok Ing. Wágner vyhotovil o.i. aj na podklade obhliadky na mieste samom, na rozdiel od znalca žalobcu pri tvorbe jeho posudku. Taktiež znalec žalovaného priamo v teréne zamerl všetky pevné body, čo je v samotnom posudku aj presne definované, taktiež na rozdiel od znalca žalobcu, ktorý posudok robil „od stola“. Zo záveru posudku jasne vyplýva, že „éčkové“ parcely boli posunuté, a teda že pôvodné pozemkovoknižné pozemky parcely č. XX a XXX sa nachádzajú na pozemkoch registra „C“ katastra nehnuteľností parcely č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X až XXX/X v k.ú. I., teda presne na pozemkoch, ktoré si žalobca nárokuje v žalobe. Z uvedeného vyplýva, že ak by aj existoval, tak pôvodný pozemkovoknižný pozemok parcela č. XXX, ktorý je zapísaný na mene žalobcu sa na daných pozemkoch nenachádza, a to dokonca ani len sčasti. Zo záveru posudku tiež jednoznačne vyplýva, že geometrický plán Ing. Forgáča, ktorý žalovaný dal zapísať do katastra nehnuteľností, je vyhotovený správne. Tento dôkaz-znalecký posudok možno v odvolaní použiť vzhľadom k tomu, že ho odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie a taktiež ním má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Ďalej žalovaný poukázal na to, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s nevykonaním navrhovaného výsluchu svedkyne, znalkyne L., ktorá sa k veci vedela fundovane vyjadriť a bola prítomná na pojednávaní. V tomto smere je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný a došlo aj k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ďalej uviedol, že vzhľadom k

tomu, že žalobca pôvodnú žalobu po pár rokoch zmenil, ktorá zmena bola pripustená, žalovaný k takto zmenenej žalobe podáva/uplatňuje námietku premlčania tejto žaloby s poukazom na R 13/2010: „Koncentračná zásada konania vyjadrená v ustanoveniach § 120 ods. 4 a § 205a OSP sa netýka uplatnenia námietky premlčania, ibaže by uplatnenie námietky premlčania bolo spojené s neprípustným uplatňovaním nových skutočností a dôkazov.“. V neposlednom rade žalovaný uviedol, že v tomto prípade by muselo podľa zákona jednoznačne dôjsť k vydržaniu daných užívaných parciel žalovaným. Tento, či jeho právny predchodcovia (rodinný príslušníci) dané parcely majú oplotené a užívajú ich nie 10 rokov, ale niekoľko desaťročí. Takéto užívanie vie potvrdiť dokonca aj rodina žalobcu, a to otec žalobcu, ktorý mu daroval samotnú parcelu EKN č. XXX, ako aj jeho súrodenci, ktorý vlastní hneď susediaci pozemok a presne vedia, že takto sú pozemky užívané po desaťročia. Vzhľadom na takúto dlhú dobu, vie uvedené potvrdiť „celá dedina“. Už spomínaná rodina žalobcu, ktorí sú bezprostrední susedia žalovaného ako aj bývalý vlastníč EKN parcely č. XXX si nikdy po desaťročia nenárokovali ani len kúsok susediaceho pozemku. Z daného musí jednoznačne vyplývať dobromyseľnosť žalovaného. Podľa žalovaného má konanie aj inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Znalecký posudok Ing. Polku, ktorého neoddeliteľným obsahom sú prílohy, má dátum vyhotovenia 20.12.2018 a geometrický plán, ktorý je prílohou tohto už vyhotoveného posudku je vytvorený o mesiac neskôr, dňa 28.01.2019. Záverom žalovaný ešte poukázal na ďalšiu významnú skutočnosť týkajúcu sa vypracovania daného znaleckého posudku znalca Ing. Polku. Znalec Ing. Polka sa pri jeho výsluchu na pojednávaní dňa 03.02.2020 na otázku žalovaného k vypracovaniu jeho posudku vyjadril, že neskúmal predmetné nehnuteľnosti priamo v teréne, ale využil v súčasnosti dostupné technické prostriedky - ortofotomapy a google street view. Žalovaný však získal dôkaz, ktorý prikladá k odvolaniu a ktorý nebol predložený súdu prvej inštancie z dôvodu, že ním žalovaný nedisponoval a do jeho dispozície sa mu dostal bez jeho zavinenia až po vyhlásení rozsudku / aj v súvislosti s neodbornosťou žalovaného vo sfére geodézie a katastra, tento ani len netušil o existencii takéhoto dôkazu/. Týmto listinným dôkazom je Záznam podrobného merania zmien spolu s jeho technickou správou, ktorý je akýmsi technickým podkladom, ktorý sa ukladá do KN a informuje o vykonaní merania, na základe ktorého bol vyhotovený geometrický plán. Predložený záznam je dokumentom práve súvisiacim s vyhotoveným geometrickým plánom Ing. Polku, ktorý je prílohou jeho znaleckého posudku je uvedené v jeho výroku III. V predloženej zázname je uvedené, že body boli v prírode zamerané za pomoci GNSS atď., z čoho vyplýva, že tieto body boli vytýčené, vykolíkovanie priamo v prírode, teda na mieste merania, v teréne, čo svedčí avšak o tom, že znalec Ing. Polka by mal byť prítomný na mieste v teréne. Tu je zjavný rozpor s výpoveďou znalca na pojednávaní a so stavom uvedeným v dokumente pri výkone merania potrebného na vyhotovenie geometrického plánu, ktorý je prílohou jeho znaleckého posudku. Teda je buď pravdou výpoveď znalca z pojednávania, že na mieste nebol, no potom je pravdepodobne (v rozpore so skutočným stavom) pozmenený Záznam podrobného merania zmien uložený na KN, alebo je tento záznam pravdivý, znalec na mieste bol, no jednak klamlivo na súde vypovedal a jednak sa dostal na oplotený pozemok žalovaného bez jeho súhlasu a vedomia, teda neoprávnené. Tak či onak v tomto prípade je jediným východiskom tvrdenie, že došlo k určitému porušeniu zákona a takto získaný dôkaz, resp. dôkaz vyhotovený osobou s takto spochybnenou vierohodnosťou nemôže byť v súdnom konaní prípustný, relevantný a už vôbec nemôže byť najvýznamnejším dôkazom na ktorý sa odvoláva súd. S poukazom na všetko uvedené, žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne.

7. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu za vecne správny a zákonný a zároveň založený na dostatočnom a presvedčivom odôvodnení majúcom všetky zákonné náležitosti odôvodnenia rozsudku. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že je neakceptovateľný záver súdu prvej inštancie o nepochybnej existencii pkn. parc. č. 103, tak táto námietka nemá vôbec žiadne opodstatnenie, keď konštatovanie nepochybnej existencie pkn. parc. č. XXX je plne v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, kde bolo nepochybne preukázané, že v pozemkovej knihe je vo vložke č. XXX zapísaná pkn. parc. č. XXX a táto je vedená ako dom č. XX a dvor vo vnútornosti. Zároveň z tohto zápisu v PK vyplýva, že išlo o pozemok vo vlastníctve právnych predchodcov žalobcu a že prvý zápis v tejto vložke bol vykonaný na základe listiny došlej 22.5.1903. Pri existencii takéhoto listinného dôkazu je potom konštatovanie súdu prvej inštancie o nepochybnej existencii pôvodnej pkn. parc. č. XXX správne a naopak konštatovanie žalovaného, ktorý považuje takýto záver súdu prvej inštancie za neakceptovateľný a scestný, je celkom nenáležitý. Pokiaľ žalovaný namieta, že súd prvej inštancie neprihliadol k identifikácii parciel vyhotovenej bývalým Strediskom geodézie v Trenčíne dňa 13.11.1986, tak tieto tiež nie sú opodstatnené, a to

jednak s ohľadom na závery znaleckého dokazovania a jednak s ohľadom na stanovisko Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor vo vzťahu k takejto identifikácii. Zo záverov znaleckého posudku č. 32/2018 zo dňa 20.12.2018 znalca Ing. Jozefa Polku jednoznačne vyplynulo, že sporné pozemky v rozsahu vymedzenom v tomto znaleckom posudku sú vytvorené z pôvodnej pkn. parc. č. XXX, čo znamená, že tento pozemok nemôže byť v celej svojej výmere obsiahnutý v CKN parc. č. XXX a XXX, ako to vyplýva z uvedenej identifikácie. Zo stanoviska Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor zo dňa 2.7.2021 k uvedenej identifikácii potom vyplýva, že takéto pôvodné identifikácie v k.ú. I. boli robené len pohľadovo z pozemnoknižnej mapy a z katastrálnej mapy z technicko-hospodárskeho mapovania (THM), že meračský operát z mapovania a mapa evidencie nehnuteľností sa v dokumentácii nenachádza a že jednoznačne zaujatie stanoviska k správnosti identifikácie parciel zo dňa 13.11.1986 nie je možné a že pri zaujatí stanoviska z daných podkladov by bola identifikácia len subjektívnym názorom pracovníka, ktorý ju vykonal. Z kontextu skutočností, ktoré vyplynuli z vykonaného znaleckého dokazovania a z tohto oznámenia Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor vo vzťahu k uvedenej identifikácii je potom zrejmé, že dôkazná sila takejto identifikácie parciel vo vzťahu k preukázaniu pôvodného pozemnoknižného stavu sporných pozemkov je prakticky nulová a nemôže ísť preto o žiaden rozhodujúci dôkaz v tomto konaní, ako to celkom nedôvodne tvrdí žalovaný. Neobstojí ani námietka žalovaného, že bolo potrebné žalobu zamietnuť pre nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie v tomto konaní, tak táto tiež nemôže mať žiadne opodstatnenie, pričom je zrejmé, že táto je odvodzovaná len od tvrdenia žalovaného o správnosti uvedenej identifikácie, podľa ktorej mala byť pôvodná pkn. parc. č. XXX v celej svojej výmere obsiahnutá v CKN parc. č. XXX a XXX, ktoré tvrdenie sa nepreukázalo a vykonaným znaleckým dokazovaním bol preukázaný jeho opak. Pokiaľ žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na odpoveď Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky zo dňa 30.3.2022, ktorú k podanému odvolaniu pripojil, tak z tejto odpovede vyplýva len celkom všeobecné konštatovanie o obsahu danej listiny - identifikácie parciel zo dňa 13.11.1986, avšak určite z neho nevyplýva správnosť tejto identifikácie, ktorou sa v rámci formulovania takejto odpovede tento úrad ani nemohol zaoberať, pretože k tomu nemal ani žiadne relevantné podklady. Navyše s poukazom na ustanovenie § 366 CSP v spojení s § 384 ods. 2 a 3 CSP nemožno na takýto listinný dôkaz (bez ohľadu na jeho nulitnú dôkaznú hodnotu vo vzťahu k posudzovanej otázke) v odvolacom konaní prihliadnuť. Čo sa týka námietky žalovaného o nevykonaní ním navrhovaného dokazovania výsluchom geodeta Ing. Mateja Forgáča, ktorý vyhotovil geometrický plán z roku 2015, tak ani táto nemá žiadne opodstatnenie, rovnako ako tvrdenie žalovaného, že nie je na mieste nadradovať znalecký posudok nad vyjadrenie geodeta. V prvom rade je celkom zrejmé, že tento geodet pri vyhotovení takéhoto geometrického plánu vychádzal práve z vyššie uvádzanej identifikácie parciel zo dňa 13.11.1986, čo znamená, že pri určení pôvodného pozemnoknižného stavu sporných pozemkov si len osvojil skutočnosti vyplývajúce z tejto identifikácie. Keďže z výsledkov vykonaného znaleckého dokazovania a z vyjadrenia Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor vyplynulo, že takáto identifikácia je nesprávna a na správne určenie pôvodného pozemnoknižného stavu sporných pozemkov nie je vôbec postačujúca a je len subjektívnym názorom pracovníka, ktorý ju vykonal, tak tie isté skutočnosti platia aj vo vzťahu ku geometrickému plánu vyhotovenému geodetom Ing. Matejom Forgáčom. Súd prvej inštancie preto správne postupoval, keď pri ustálení pôvodného pozemnoknižného stavu sporných pozemkov vychádzal prioritne zo záverov znaleckého dokazovania a výsluch geodeta Ing. Mateja Forgáča nevykonal. Navyše je zrejmé, že tento geodet bol len vyhotoviteľom geometrického plánu ako technického podkladu, na základe ktorého došlo k zápisu právnych vzťahov k sporným pozemkom do katastra nehnuteľností a teda na posúdenie skutočností vyplývajúcich z tohto geometrického plánu je rozhodujúcim dôkazom samotný geometrický plán. Jeho vyhotoviteľa preto ani nemožno považovať za takú osobu, ktorú by bolo možné ako svedka v civilnom sporovom konaní vypočuť a preto súd prvej inštancie správne postupoval, keď takýto dôkazný návrh žalobcu nevykonal. K námietke žalovaného, že v znaleckom posudku č. 32/2018 znalca Ing. Jozefa Polku boli položené otázky pre toto konanie irelevantné a že absentuje najdôležitejšia otázka, či EKN parc. č. XXX vôbec existuje, uvádza žalobca, že táto námietka je celkom nenáležitá a v priamom rozpore s obsahom znaleckej úlohy riešenej v označenom znaleckom posudku. Z obsahu označeného znaleckého posudku je nepochybné, že prvou otázkou pre znalecké dokazovanie bolo zistenie pôvodného pozemnoknižného stavu sporných pozemkov a zo záveru tohto znaleckého posudku z odpovede na túto otázku vyplýva, že sporné pozemky v príslušnej vymedzenej časti boli vytvorené z pôvodnej pkn. parc. č. XXX, z čoho je potom zrejmé, že týmto znaleckým posudkom bola jednoznačne zodpovedaná otázka existencie pôvodnej pkn. parc. č. XXX (teraz EKN parc. č. XXX zapísanej na liste vlastníctva č. XXX pre kat. úz. I.). Pokiaľ žalovaný namieta postup súdu prvej inštancie, ktorým mu nemalo byť umožnené vykonanie ďalšieho znaleckého dokazovania, tak ani tieto námietky žalovaného nemôžu byť opodstatnené. Znalecký posudok č. 32/2018 znalca Ing. Jozefa Polku bol žalobcom

predložený na dôkaz podaním žalobcu doručeným súdu prvej inštancie dňa 26.2.2019. To znamená, že žalovaný sa od tohto času mohol dozvedieť o obsahu a záveroch tohto znaleckého posudku a pokiaľ sa s nimi nestotožnil, mal možnosť objednať vypracovanie súkromného znaleckého posudku u iného znalca. Žalovaný tak dlhodobo neurobil a až so značným časovým odstupom navrhol súdu, aby ustanovil znalca a po tom, čo súd na pojednávaní konanom dňa 4.10.2021 oznámil, že znalca neustanoví a že žalovaný má možnosť v lehote 4 mesiacov zabezpečiť znalecký posudok, ktorým by prípadne vyvrátil tvrdenia žalobcu, s tým, že ak takýto posudok predložený žalovaným bude v zásadnom rozpore s už predloženým znaleckým posudkom (č. 32/2018), tak potom súd nariadi znalecké dokazovanie, žalovaný v takto poskytnutej lehote žiaden posudok nepredložil. Nie je preto opodstatnené tvrdenie žalovaného, že nesprávnym procesným postupom mu súd prvej inštancie znemožnil uplatňovanie jemu patriacich procesných práv a porušil jeho právo na spravodlivý proces. Ak žalovaný v podanom odvolaní uviedol, že ešte pred vyhlásením rozsudku predložil súdu „jeho znalecký posudok Ing. Wágnera“, ktorým mala byť potvrdená správnosť geometrického plánu vyhotoveného geodetom Ing. Matejom Forgáčom ako aj identifikácie parciel z roku 1986, žalobca uvádza, že na takýto znalecký posudok nemožno v odvolacom konaní pri posúdení správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie prihliadnuť. Súd prvej inštancie v tejto veci uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 10.2.2022 vyhlásil dokazovanie za skončené a pojednávanie odročil na deň 28.2.2022 za účelom vyhlásenia rozsudku. Je zrejmé, že žalovaný predložil konajúcemu súdu svoj znalecký posudok až potom, čo súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 182 CSP uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené a zároveň je zrejmé, že súd prvej inštancie preto nemohol na takýto znalecký posudok pri rozhodovaní vo veci prihliadať. S poukazom na vyššie uvedené časové súvislosti a z nich vyplývajúcu dĺžku doby, po ktorú mal možnosť žalovaný takýto dôkaz obstaráť a predložiť, je zrejmé, že tento nemožno použiť ani ako nový dôkaz v odvolaní, keďže žalovaný mal rozsiahly časový priestor počas konania pred súdom prvej inštancie na obstaranie a predloženie takéhoto dôkazu, ktorý bez preukázania akýchkoľvek objektívnych dôvodov na takúto obranu jeho práv v konaní nevyužil. Napokon nie sú splnené ani podmienky doplnenia dokazovania takýmto znaleckým posudkom odvolacím súdom, pretože by nešlo o vykonanie dôkazu, ktorý nevykonal súd prvej inštancie, hoci ho strana navrhla a zároveň by nešlo o doplnenie dokazovania za podmienok uvedených v § 366 CSP. Pokiaľ ide o uplatnenie námietky premlčania v odvolaní žalovaného, k tejto žalobca uvádza, že táto vo vzťahu k uplatnenému nároku nemôže byť opodstatnená, pretože predmetom uplatneného nároku je vlastnícke právo žalobcu, ktoré sa s poukazom na ustanovenie § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka nepremičuje. Čo sa týka odvolacieho tvrdenia žalovaného, že ak by aj sporné pozemky boli vytvorené z pôvodnej pkn. parc. č. XXX vo vlastníctve žalobcu, tak žalovaný by vlastnícke právo k týmto pozemkom nadobudol vydržaním z dôvodu ich dlhodobého užívania žalovaným ako aj jeho právnymi predchodcami, tak toto tvrdenie je celkom nesprávne, keď je zrejmé, že žalovaný doposiaľ neoznačil vôbec žiadnu skutočnosť, ktorá by mala jeho dobromyseľnosť, prípadne dobromyseľnosť jeho právnych predchodcov v držbe sporných pozemkov zakladať a bez existencie ktorej a zároveň jej preukázania nemôže nikdy samotný faktický stav užívania pozemkov viesť ku získaniu vlastníckeho práva týmto právnym titulom (vydržaním). Nakoniec žalobca poukázal na to, že znaleckým posudkom č. 32/2018 znalca Ing. Jozefa Polku bol určený pôvodný pozemnoknižný stav sporných pozemkov a závery vyplývajúce z tohto znaleckého posudku sú závermi na základe odborných znalostí a teda v zásade sú závermi o skutkovej otázke, ktorá je v kompetencii znalca geodeta a že takéto závery o odbornej skutkovej otázke predstavujú východiská pre rozhodnutie súdu. Ak žalovaný závery takéhoto znaleckého posudku v konaní spochybňoval, bolo jeho dôkaznou povinnosťou preukázať opak zistení vyplývajúcich z takéhoto znaleckého posudku, ktorú mohol žalovaný splniť v zásade dôkazom rovnakej odbornej kvality, čo žalovaný neurobil. Okrem toho závery uvedeného znaleckého posudku boli podporené aj ďalšími skutočnosťami, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania v tejto veci. Z potvrdenia o veku stavby vydaného Obecným úradom I. pod č. j. 310/2015 zo dňa 25.3.2015 vyplynulo, že stavba rodinného domu súp. č. 95 na parc. č. XXX bola daná do užívania v roku 1865 a vlastníkom tejto stavby rodinného domu je teraz žalovaný. Z pozemnoknižnej mapy, ktorá bola vytvorená začiatkom roku 1900 je zrejmé, že na pkn. parc. č. XX a XXX, ktoré boli vo vlastníctve právnych predchodcov žalovaného, sa nenachádzala žiadna stavba domu a naopak na pkn. parc. č. XXX, ktorá bola vo vlastníctve právnych predchodcov žalobcu, sa stavba domu nachádzala. V kontexte týchto skutočností je tak zrejmé, že rodinný dom teraz súp. č. XX vo vlastníctve žalovaného, ktorý mal pôvodné súp. č. XX, sa skutočne nachádza na pozemku, ktorému zodpovedá pôvodná pkn. parc. č. XXX a rovnako je tak zrejmé, že pozemky nadväzujúce na túto stavbu rodinného domu sú vytvorené z pôvodnej pkn. parc. č. XXX. Tejto skutočnosti nasvedčuje aj to, že stavba rodinného domu vo vlastníctve otca žalobcu R. Q. umiestnená na CKN parc. č. XXX v kat. úz. I. v susedstve rodinného domu žalovaného umiestneného na sporných pozemkoch, bola postavená až v 60-tych rokoch 20. storočia a že teda nemôže ísť o

stavbu rodinného domu zakreslenú v uvedenej pozemnoknižnej mape vytvorenej začiatkom roku 1900. Tieto skutočnosti vo svojom súhrne plne korešponujú so závermi žalobcom predloženého znaleckého posudku a ich správnosť podporujú. Aj z týchto dôvodov sú preto námietky žalovaného proti správnosti tohto znaleckého posudku neopodstatnené. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností navrhol žalobca, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

8. K vyjadreniu žalobcu na svoje odvolanie sa následne vyjadril žalovaný. Podľa neho je povinnosťou súdu je rozhodnúť spravodlivo, nie dodržať svoju použitú sudcovskú koncentráciu. Jej faktické striktné dodržanie by nemalo byť zneužitá v neprospech spravodlivého rozhodnutia. Táto koncentrácia je voliteľná, je len na úvahe súdu, či ju využije, ako a kedy ju využije. Ak súd bol oboznámený s tým, že v krátkej dobe bude predložený azda rozhodujúci dôkaz (znalecký posudok žalovaného), má žalovaný za to že súd nemal takto použiť koncentráciu konania, navyiac ak rovnako v danom konaní nepostupoval aj v prípade protistrany, ktorej ponechal oveľa dlhšiu lehotu na predloženie jej znaleckého posudku. Po pripustení takéhoto dôkazu, by pritom nastal taký zvrät v konaní, že súd by musel rozhodnúť presne naopak a to žalobu zamietnuť. Žalovaný si je vedomý, že súd nemusí na takýto dôkaz prihliadať a to vzhľadom na danú sudcovskú koncentráciu konania. Avšak uznesenie o skončení dokazovania môže súd kedykoľvek sám zrušiť a pokračovať v dokazovaní. Súd bol bezprostredne po ukončení dokazovania uzrozumený s obsahom posudku žalovaného, z ktorého jasne vyplýva, že právo a dôkazy sú na strane žalovaného, napriek tomu, však tento hlavný dôkaz nepripustil a dodržal striktnu sudcovskú koncentráciu konania a to napriek tomu, že v dobe rozhodovania už teda vedel, že rozhodnutie súdu nie je a ani nebude spravodlivé. V odvolacom konaní žalovaný na poukazuje v spojení s porušením zásady rovnosti strán, právom sa spravodlivý súdny proces a s nesprávnym postupom súdu, ktorého hlavnou úlohou je najmä rozhodovať spravodlivo. Žalovaný má za to, že tento dôkaz bol uplatnený, včas uplatnený, len nebol súdom vykonaný. Vzhľadom k stavu veci, a teda tomu, že žalovanému bola daná lehota na predloženie svojho znaleckého posudku, je zrejme, že takéto znalecké dokazovanie navrhnuté bolo a muselo byť, inak by nemohlo dôjsť k daniu spomínanej lehoty. No a na tom, že konkrétne uvedené znalecké dokazovanie vykonané nebolo, nemôže byť žiadna polemika. Nie je pravdou žalobcom tvrdený fakt, že už od predloženia jeho posudku vznikla žalovanému povinnosť predložiť svoj protichodný posudok. Žalovaný nebol na to povinný, mal za to, že predložený posudok nepreukazuje dôvodnosť žaloby a tiež že žalovaný sám predostrel dôkazy, ktoré by mali mať za následok zamietnutie žaloby. Potrebu ďalšieho posudku si uvedomil, resp. vyplynula v konaní až neskôr po tom, ako súd prvý raz v konaní vyjadril svoj názor, a to že prekvapivo „sa prikláňa“ na stranu žalobcu, a to súčasne v dobe, kedy mu súd dal lehotu na predloženie svojho posudku. Žalovaný je tiež názoru, že odvolací súd môže na daný posudok prihliadať napríklad ako na novoty (ak by mal súd za to, že dôkaz-znalecký posudok žalovaného nebol uplatnený), pretože mu to umožňuje zákon a to § 366 písm. a), c) a d) CSP. Podľa žalovaného je veľmi potrebné za účelom spravodlivého rozhodnutia v tomto konaní a dokazovaní pokračovať, či už na prvom, alebo druhom stupni, nanajvýš ak boli predložené a preukázané skutočnosti, ktoré vytvárajú pochybnosti a sú tu nezrovnalosti ohľadne vytvorenia, či zabezpečenia znaleckého posudku žalobcu a môže sa javiť, že pritom mohol byť spáchaný nejaký trestný čin. Čo sa týka vydržania, tak žalovaný má za to, že toto je zjavne preukázané a nie je možné použiť k tomu iné skutočnosti ako tie, že žalovaný aj jeho právny predchodcovia dané pozemky desaťročia užívajú, majú ich dokonca oplotené, susedia (a teda ani dlhoroční právni predchodcovia žalobcu) si nikdy nenárokovali ani len časť oploteného pozemku žalovaného. Daný stav užívania a vlastníctva bol po desaťročia jednoznačný. Od nadobudnutia pozemkov pred desaťročiami sú vlastníci dobromyseľní v tom, že daná oplotená plocha patrí im. Je nelogické žiadať preukazovať dobromyseľnosť, keďže táto jednoznačne vyplýva z konania ako žalovaného a jeho právnych predchodcov, tak aj právnych predchodcov žalobcu. Naopak, je to práve žalobca, ktorý ak by chcel spochybníť túto dobromyseľnosť, mal by to podložiť relevantným dôkazom. Takýto dôkaz žalobca nepredložil a dokonca dobromyseľnosť žalovaného ani slovné v konaní nespochybnil. Je zarážajúce, aby sa vôbec diskutovalo o dobromyseľnosti žalovaného v užívaní parciel, ktoré riadne vlastní a to, že ním oplotené pozemky sú jeho vlastníctvom jednoznačne vyplýva aj zo záverov znaleckého posudku žalovaného.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 370 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovaného, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

10. Preskúmaním veci samej z dôvodov uvádzaných v odvolaní žalovanej dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je jasné, výstižné a presvedčivé, a zodpovedá kritériám stanoveným v § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie, z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

11. Žalovaný namieta záver súdu prvej inštancie o preukázaní existencie pkn. parc. č. 103. Uvedený záver súdu má však podklad vo vykonanom dokazovaní, keď zo žalobcom predloženého výpisu z pozemkovej knihy pre k.ú. I. vl.č. XXX existencia takejto pkn. parcely nepochybne vyplýva. Táto parcela bola v pozemkovej knihe v uvedenej vložke evidovaná ako dom č. XX a dvor vo vnútornosti. Zároveň z tohto zápisu v pozemkovej knihe vyplýva, že išlo o pozemok vo vlastníctve právnych predchodcov žalobcu a že prvý zápis v tejto vložke bol vykonaný na základe listiny došlej 22.5.1903. Je nepochybné, že táto pkn. parcela je historická, teda ako taká, rovnako ako iné pkn. parcely, v súčasnosti už neexistuje, a zodpovedá jej existujúca parcela reg. E č. XXX, ktorá je evidovaná v súbore popisných informácií katastra nehnuteľností. Existencia tejto parcely reg. E bola rovnako v spore nepochybne preukázaná výpisom z LV č. XXX pre k.ú. I.. Aj keď parc. reg E č. XXX už nie je v katastri nehnuteľností evidovaná na mape určeného operátu, toto však neznamená, že neexistuje, keď je aj naďalej v katastri nehnuteľností evidovaná v súbore popisných informácií /vid'. LV č. XXX pre k.ú. I./.. Na tomto mieste možno aj uviesť, že predmetom vlastníckeho vzťahu sú nehnuteľnosti-pozemky. Tie boli a sú identifikované, špecifikované ako parcely s príslušnými parcelnými číslami v určitom katastrálnom území. Samotná parcela však nie je predmetom vlastníckeho práva, tým je pozemok, ktorý určitá parcela len zosobňuje, keď pomocou geometrického a polohového určenia a zobrazenia v katastrálnej mape, v mape určeného operátu alebo v geometrickom pláne pozemok eviduje v katastri nehnuteľností ako parcelu s vyznačením parcelného čísla /resp. v minulosti v pozemkovej knihe alebo v evidencii nehnuteľností/. Ak z nejakého dôvodu dôjde k zániku, zmene parcely alebo len k zmene parcelného čísla, neznamená to, že nemožno posúdiť právnu skutočnosť, na základe ktorej k tomu došlo a teda aj posúdiť zmeny vo vlastníckom práve k samotnému pozemku.

12. Rovnako možno prisvedčiť aj záveru súdu prvej inštancie, že v spore bolo preukázané, že pozemku vo vlastníctve žalobcu zodpovedajúcemu pôvodnej pkn. parc. č. XXX zodpovedajú v súčasnosti parcely reg. C evidované v katastri nehnuteľností ako parc. č. XXX/X, parc. č. XXX/X, parc. č. XXX/X, parc. č. XXX/X, parc. č. XXX/X, parc. č. XXX/X, parc. č. XXX/X a parc. č. XXX/X ako aj novovytvorená parc.č. XXX/X zameraná geometrickým plánom č. 24C/64/2016-32/2018 zo dňa 28.1.2019 úradne overeným Okresným úradom Trenčín, katastrálny odbor dňa 8.2.2019 pod č. 118/19 tvoriacim prílohu znaleckého posudku č. 32/2018 znalca z odboru geodézia a kartografia Ing. Jozefa Polku. Tento záver vyplýva z uvedeného znaleckého posudku, ktorý žalobca v spore predložil. Jeho správnosť je podporená aj skutočnosťami, ktoré vyplynuli z ďalšieho dokazovania, konkrétne, že podľa pozemkovoknižnej mapy sa na pozemkoch-pkn. parc. č. 99 a XXX, ktoré boli vo vlastníctve právnych predchodcov žalovaného, sa nenachádzala žiadna stavba domu a naopak na pozemku-pkn. parc. č. XXX, ktorá bola vo vlastníctve právnych predchodcov žalobcu, sa stavba domu nachádzala. Z potvrdenia o veku stavby vydaného Obecným úradom I. pod č. j. 310/2015 zo dňa 25.3.2015 vyplynulo, že stavba rodinného domu súp. č. XX na pozemku-parc. č. XXX /teraz už parc. č. XXX/X, č. XXX/X a č. XXX/X - poznámka odvolacieho súdu/ bola daná do užívania v roku 1865 a vlastníkom tejto stavby rodinného domu je teraz žalovaný. Je tak zrejmé, že rodinný dom teraz súp. č. 95 vo vlastníctve žalovaného, ktorý mal pôvodné súp. č. XX, sa skutočne nachádza na pozemku, ktorému zodpovedá pôvodná pkn. parc. č. XXX.

13. Uvedený záver súdu prvej inštancie založený na znaleckom posudku č. 32/2018 znalca z odboru geodézia a kartografia Ing. Jozefa Polku a podporený aj inými, vyššie uvedenými dôkazmi, nemôže byť spochybnený identifikáciou parciel vyhotovenej bývalým Strediskom geodézie v Trenčíne dňa 13.11.1986 ani geometrickým plánom vyhotoveným dňa 06.07.2015 geodetom Ing. Matejom Forgáčom.

14. Podľa stanoviska Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor zo dňa 02.07.2021 takéto pôvodné identifikácie v k.ú. I. boli robené len pohľadovo z pozemnoknižnej mapy a z katastrálnej mapy z technicko-hospodárskeho mapovania (THM), že meračský operát z mapovania a mapa evidencie nehnuteľností sa v dokumentácii nenachádza a že jednoznačné zaujatie stanoviska k správnosti identifikácie parciel zo dňa 13.11.1986 nie je možné a že pri zaujatí stanoviska z daných podkladov by bola identifikácia len subjektívnym názorom pracovníka, ktorý ju vykonal. K tomu môže odvolací súd ďalej uviesť, že zo samotnej identifikácie parciel zo dňa 13.11.1986 nemožno nijako zistiť, ako spracovateľ identifikácie dospel k tam uvedenému záveru, že pkn. parc. č. XXX /ako aj č. XXX, XXX, XXX a XXX/ zodpovedajú parcely vtedajšej evidencii nehnuteľností č. XXX a XXX. Identifikácia nemá žiadnu grafickú časť, z ktorej by vyplýval prekryt pozemkovoknižnej mapy na mapu katastrálnu, ani žiadnu popisnú časť, v ktorej by boli závery o identifikácii náležite vysvetlené. Dôvodne potom možno usudzovať, že tvrdenie Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor, že takéto identifikácie boli vyhotovené len pohľadovo z pozemnoknižnej mapy a z katastrálnej mapy sa celkom vzťahuje aj na túto konkrétnu identifikáciu, čím je dôvodne spochybnené jej správnosť v pomere k znaleckému posudku č. 32/2018 znalca z odboru geodézia a kartografia Ing. Jozefa Polku.

15. Čo sa týka geometrického plánu vyhotoveného dňa 06.07.2015 geodetom Ing. Matejom Forgáčom, ani tento nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov súdu prvej inštancie. Tento geometrický plán bol vyhotovený za účelom oddelenia a určenia vlastníckych práv parc.č. XXX/X až XXX/X, č. XXX/X a XXX/X a č. XXX/X a XXX/X, nie za účelom zistenia pôvodného pozemkovoknižného stavu v tom čase v katastri nehnuteľností zapísaných parciel č. XXX, XXX a XXX. Z tohto dôvodu potom samozrejme ani nijako neodôvodňuje skutočnosť, z ktorej vychádza tak v grafickej ako aj popisnej časti, že parc.č. XXX, XXX a XXX zodpovedajú parc. reg. E č. XX a XXX. Je celkom zrejmé, že geometrický plán vychádza z vyššie uvádzanej identifikácie parciel zo dňa 13.11.1986, ktorá je však zjavne chybná. Odvolací súd potom súhlasí aj s odôvodneným záverom súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku, že nebolo potrebné vykonať žalovaným navrhovaný výsluch geodeta Ing. Mateja Forgáča ako svedka a k dôvodom súdu prvej inštancie ešte dodáva, že menovaný by sa nijako nemohol ako svedok - zhotoviteľ predmetného geometrického plánu vyjadriť k pôvodnému pozemkovoknižnému stavu v katastri nehnuteľností zapísaných parciel, čo je pre tento spor rozhodujúca okolnosť. Takúto identifikáciu by mohol vykonať len ako znalec, resp. odborne spôsobilá osoba /§ 206 CSP/. Návrh na vykonanie takéhoto dôkazu však žalovaný nedal, on len navrhol menovaného vypočuť ako svedka na okolnosti a odôvodnenie vyhotovenia geometrického plánu zo dňa 06.07.2015, o ktorom návrhu preto súd prvej inštancie správne usúdil, že je nedôvodný.

16. Nedôvodný bol tiež návrh žalovaného na vykonanie výsluchu Ing. P. L. ako svedkyne. Súd prvej inštancie síce chybné nevykonanie tohto návrhu neodôvodnil vo svojom napadnutom rozsudku, čo ale nemôže hodnotiť odvolací súd ako pochybenie v takej miere, že by to porušilo práva žalovaného na spravodlivý súdny proces, pretože dôvody nevykonania tohto dôkazu súd prvej inštancie žalovanému ozrejmil priamo na pojednávaní dňa 10.02.2022 /viď. zápisnica o pojednávaní na č.l. 154/. S týmito dôvodmi nevykonania navrhnutého dôkazu sa odvolací súd tiež stotožňuje a dopĺňa ich rovnakými dôvodmi, ktoré doplnil pri nevykonanom dôkaze výsluchom svedka Ing. Mateja Forgáča.

17. Ak potom žalovaný závery súdu prvej inštancie spochybňuje novými v odvolaní predloženými dôkazmi - list/odpoveď Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky zo dňa 30.3.2022 a znalecký posudok č. 5/2022 znalca Ing. Romana Wágnera zo dňa 23.02.2022, tak tieto dôkazy hodnotí odvolací súd ako neprípustné novoty uplatnené v odvolacom konaní. Bez ohľadu na tzv. sudcovskú koncentráciu konania /§ 153 CSP/, ktorú v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza súd prvej inštancie a ktorej uplatnenie v odvolaní rozporuje žalovaný, tieto dôkazy žalovaný uplatnil po tzv. zákonnej koncentrácii konania /§ 154 CSP/. Na prostriedky procesného útoku alebo obrany, medzi ktoré patria aj návrhy na vykonanie dôkazov /§ 149 CSP/, ktoré boli uplatnené stranou až po okamihu zákonnej koncentrácii konania /vyhlásenie dokazovania súdom prvej inštancie za skončené/, by mohol odvolací súd prihliadať len za splnenia podmienok § 366 CSP, teda len ak sa a) sa týka procesných podmienok, b) sa týka vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť ním preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ho odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd však v tomto spore nezistil naplnenie žiadneho z už uvedených dôvodov § 366 CSP pre použitie novôt zo strany žalovaného v odvolacom konaní. Novoty uplatnené žalovaným sa netýkajú procesných podmienok / medzi ktoré patria napríklad právomoc súdu, príslušnosť súdu, neexistencia prekážky začatého konania

(litispenciencie), neexistencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci (rei iudicatae), spôsobilosť strany samostatne konať pred súdom (procesná spôsobilosť) a podobne/, netýkajú sa vylúčenia sudcu, či nesprávneho obsadenia súdu a nemá byť ani preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci /tento dôvod súvisí s uplatnením odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, teda že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ako napríklad akékoľvek procesné pochybenie súdu prvej inštancie, ktoré nie je subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 CSP, za predpokladu, že mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie veci - nesprávne realizované poučenie zo strany súdu, pochybenia pri vykonávaní dokazovania, porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami a podobne/. Tiež nejde o situáciu, kedy ich žalovaný bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, hoci to on sám tvrdí. Podľa odvolacieho súdu neexistovala žiadna objektívna či subjektívna prekážka, ktorá bránila žalovanému, aby v priebehu daného sporu nechal vyhotoviť a súdu predložil „svoj“ znalecký posudok, či urobil dopyt na Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky. Žalovanému bol znalecký posudok Ing. Polku, na ktorom súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie doručený už 24.7.2019. Odvtedy mal žalovaný nepochybne vedomosť o odôvodnených záveroch tohto posudku, že sporné parcely, ktoré sú evidované v katastri nehnuteľností ako jeho vlastníctvo zodpovedajú pôvodnej pkn. parc. č. XXX vo vlastníctve žalobcu, resp. jeho právnych predchodcov. Nič mu nebránilo, aby tieto skutkové závery spochybnil iným dôkazom, napríklad aj objednávkou a následným predložením „vlastného“ znaleckého posudku. To, že žalovaný nesprávne vyhodnotil dôkaznú situáciu v spore, nepredkladal a nenavrhol ďalšie dôkazy, ktoré teraz predkladá v odvolacom konaní, a ďalej mal za to, že predložený znalecký posudok Ing. Polku /jeho závery/ je vyvrátený už produkovanými dôkazmi /identifikácia parciel bývalého Strediska geodézie v Trenčíne zo dňa 13.11.1986 a geometrický plán vyhotovený dňa 06.07.2015 geodetom Ing. Matejom Forgáčom/ nemôže byť pričítané súdu prvej inštancie z hľadiska správnosti jeho procesného postupu v konaní a nemôže byť ani na ujmu správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Tu je potrebné ešte poznamenať, že žalovaný nedôvodne zamieňa svoj návrh na ustanovenia znalca súdom s predložením „vlastného“ znaleckého posudku. Žalovaný navrhol súdu prvej inštancie vykonanie znaleckého dokazovania súdom ustanoveným znalcom, o ktorom návrhu súd prvej inštancie rozhodol tak, že ho nevykoná, o čom žalovaného oboznámil /vid'. zápisnica o pojednávaní súdu prvej inštancie zo dňa 04.10.2021 na č.l. 141 spisu/. „Vlastný“ alebo tzv. súkromný znalecký posudok však žalovaný predložil súdu prvej inštancie až po vyhlásení dokazovania za skončené, teda po zákonnej koncentrácii konania. Tieto dva prostriedky procesnej obrany žalovaného - návrh, aby súd vo veci vykonal ním ustanoveným znalcom znalecké dokazovanie a návrh na vykonanie znaleckého dokazovania predloženým tzv. súkromným znaleckým posudkom, nemožno zamieňať a odmietnutie súdu vykonal prvý z týchto návrhov na vykonanie dôkazu nemožno hodnotiť ako nevykonanie druhého návrhu.

18. Pokiaľ ide o ďalšie námietky žalovaného uvedené v odvolaní, ani tieto nevyhodnotil odvolací súd ako opodstatnené. Námietka premlčania uplatnená žalovaným v odvolaní je celkom irelevantná, keď predmetom sporu je vlastnícke právo, ktoré sa podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka nepremlčuje. Rovnako je nedôvodná aj námietka žalovaného o vydržaní sporných nehnuteľností ním, resp. jeho právnymi predchodcami. Podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie bol záver, že parcely evidovaná v katastri nehnuteľností ako vlastníctvo žalovaného sú vytvorené z pkn. parcely právnych predchodcov žalobcu v spojení s nerozporovaným žalobným tvrdením žalobcu, že ani on ani jeho právny predchodcovia vo vlastníctve nepreviedli vlastnícke právo k žiadnej časti tejto parcely na niekoho iného. Bolo procesnou povinnosťou žalovaného tvrdiť a preukázať, že on, resp. jeho právny predchodcovia sa oprávnené stali vlastníkmi tohto sporného pozemku, a to či už vydržaním vlastníckeho práva alebo z iného právneho dôvodu. Žalovaný však v spore v tomto smere neprodukoval žiadne tvrdenia ani návrhy dôkazov, keď celá jeho procesná obrana bola zameraná na to, že sporný pozemok nezodpovedá pôvodnej pkn. parc. č. 103 ale pkn. parc.č. XX a 100, ktoré boli vo vlastníctve jeho právnych predchodcov. Súd prvej inštancie preto nemal ako dospieť k záveru o tom, že žalovaný alebo jeho právny predchodcovia získali vlastnícke právo k spornému pozemku právnym titulom vydržania.

19. Na základe uvedených záverov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 a § 257 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).